ऋचो ब्राह्मणोक्तेनावृत्तिविशेषेण पञ्चदशसङ्ख्याका यस्मिन् स्तोमे सम्पाद्यन्ते सोऽयं स्तोमः पञ्चदशः। एवं सप्तदशैकविꣳशावपि। तत्र सप्तदशस्तोमेन स्तुत्वा यदादित्य आह्रियते तदानीं तस्य तेजः कियदप्यधोऽपतत्। यद्यपि हरःशब्देनापि तेज एवाभिधीयते तथापि पौनरुक्त्यपरिहाराय लेशो लक्ष्यते। अतः कियदपीति व्याख्यातम्। अन्यत् पूर्ववद्व्याख्येयम्॥

एवं स्तोमान् प्रशस्य त्रिवृत्स्तोमं विधत्ते। "ते यत्त्रिवृता स्तुवते [३]। त्रिवृतैव तद्यजमानमाददते। तं त्रिवृतैव हरन्ति। यावती त्रिवृतो मात्रा। अग्निर्वै त्रिवृत्। यावद्वा अग्नेर्दहतो धूम उदेत्यानुव्येति। तावती त्रिवृतो मात्रा। अग्नेरेवैनं तत्। मात्राꣳ सायुज्यꣳ सलोकतां गमयन्ति" इति। तदुद्गातारो यदि सोमयागे त्रिवृता स्तोमेन स्तुवीरन्। तदानीं त्रिवृत्स्तोमसामर्थ्येनैव लोकविशेषे हरन्ति। तत्र त्रिवृत्स्तोमदेवताया यावती भोग्यवस्तुसम्पत्तिः तावतीमयं यजमानः प्राप्नोति। अयमेवार्थः सङ्ग्रहेण पुनरपि स्पष्टीक्रियते। अग्निरेव त्रिवृत्स्तोमाभिमानी देवः। तस्य चाग्नेररण्यादिकं दहतो दहनवेलायां धूम उद्गत्यानुक्रमेण यावन्तं देशं विविधं व्याप्नोति तावती त्रिवृत्सम्बन्धिनी भोगभूमिः। तस्मादुद्गातार एनं यजमानं अग्नेर्मात्राम् अग्निदेवतासम्बन्धिनीं भोग्यवस्तु प्रापयन्ति, तथैवाग्नेः सायुज्यं सहावस्थानं प्रापयन्ति। तथैवाग्नेः सम्बद्धिनीं सलोकतामेकलोकावस्थानं प्रापयन्ति। अग्निसमानभोग्यवस्तुप्राप्तिरुत्तमं फलम्। अग्निसमीपे-